

Rozešťvané slovanské národy

- CZ24 News | 27. listopadu 2023

Od doby sametových převratů a barevných majdanů se slovanské národy podařilo dokonale rozešťvat mezi sebou. Samozřejmě tomuto úsilí předcházely dřívější plánované akce, které zmíníme. Ale při rozpoznání příčin tohoto stavu musíme jít nejméně do roku 1945.

Tradiční nepřátelé Slovanů v Německu, Rakousku, v Británii i v USA se dnes radují a nepřičetně jásají. "Opět se nám to podařilo – tentokrát dokonale od hrozného roku 1945". Od toho roku, kdy "přehrozný Stalin se svými asijskými hordami okupoval východní Evropu, vzal polovinu nebohého Německa a spustil železnou oponu". Tak zní jejich monotónně se opakující obehnaná gramofonová deska žvástů.

V roce 1945 se stalo to, co u nás bylo noční můrou všech fašistů, nacistů, zrádců, kolaborantů a osob se Svatováclavskými orlicemi, jak to nazývají presidentské dekrety.

A co bylo noční můrou henleinovců, banderovců, ustašovců, lotyšských esesáků, a všech dalších upírů starých režimů v Evropě.

Osvobození slovanských národů Sověty tyto národy braly jako záchranu bez rozdílu společenského zřízení a starých poražených režimů. Brali je tak Češi osvobození od protektorátu, Slováci osvobození od fašistického Tisa, Jugoslávci osvobození od ustašismu, albanismu, mussolinismu i hitlerismu, brali je tak Bulhaři osvobození od monarchofašismu, i nejméně polovina Poláků zastánců poválečné lublinské vlády. To všechno se za sedmdesát let od konce války podařilo postupně zbořit. Přitom zpočátku nikdo nevěřil, že se poválečný svět může propadnout do starých pořádků.

Jenže tu zůstávalo veliké ALE, To ALE představovali do děr zalezlí a netrestaní zrádci a kolaboranti, které mnohé poválečné režimy osvobozených Slovanů vzaly nejen na milost, ale i do svých služeb. Oni na to nikdy nezapomněli a nikdy se nepoučili obrovským nářezem, který dostali od nenáviděných stalinců. Přežívali s podporou starých i nových fašistů Západu.

Navíc v zahraniční vznikly organizace nepřátel osvobozených Slovanů za podpory starých Spojenců. Příkladem může být tzv. "Svetový kongres Slováků" v Torontu, kam se uchýlili mimo jiné i staří fašisté typu Durčanského. Nebo další organizace - obnovená "Ustaša", která měla sídlo rovněž v Torontu. Obě organizace, například podle znalce profesora Chossudowského, byly placeny údajně BND. Stejně tak to potvrdil profesor Rajko Doleček.

První rozešťvání Slovanů Západem byla roztržka s Jugoslávií

Druhé rozešťvání Slovanů Západem byla polská krize od roku 1956 do roku 1988

Třetí rozešťvání Slovanů Západem byla invase Varšavské smlouvy do Československa

Čtvrté rozešťvání Slovanů Západem bylo zničení Jugoslávie poštváním jejich národů (tzv. bosenská válka)

Páté rozešťvání Slovanů byla Západem 78denní válka NATO proti Srbsku a Černé Hoře

Šesté rozešťvání Slovanů Západem se koná aktuálně dnes.

Nikdo nemůže tvrdit, že tyto historické události vznikaly jen a jen "soubojem slovanských etnik" jak to například selhává kutý nepřítel Slovanstva pan docent Martin C. Putna. Opak je pravdou.

Západ vždy inicioval, podporoval a zosnoval těžké sabotáže proti slovanským státům, která nakonec vedly i k jejich zničení. Tak tomu bylo v případě SSSR, Jugoslávie, a rovněž v případě zničení ČSFR. Polsko se pak zdařilo fanaticky poštvat nejen proti SSSR, ale i proti současnému Rusku.

Tak například roztržka SSSR s Jugoslávií v 50tých letech minulého století nebyla pouhou záležitostí Stalina a Tita.

V pozadí sporu stála pozice Jugoslávie k Velké Británii, která se v Jugoslávii angažovala již od II. světové války, kdy Churchill podpořil proti Mihailovičovi Tita s jeho partyzánským vojskem. Role Churchillova emisara McLeana a jiných je již dostatečně prozkoumána. To vzbudilo hlubokou nedůvěru Stalina k Titovi.

Chruščovovi se nikdy nezdařilo vyvrátit Titovu nedůvěru k SSSR - a ten nastoupil nakonec cestu neangažovanosti a vytvořil skupinu "nezúčastněných zemí". Krom toho navrhl další alternativu socialismu, kterou úspěšně realizoval - zjednodušeně řečeno cestu dělnických samospráv - a proto také bylo nutno tento typ socialismu zničit jedině občanskými válkami sponzorovanými Německem a fašistickými organizacemi zámoří. Jinak by socialismus v Jugoslávii kvetl doposud. Bláboly o "etnických válkách bez angažovaného Západu" patří do říše politrických bajek. Účelem těchto žvástů bylo a je navěky zničit obraz socialismu, podat jej jako paobraz neřešitelného společenského experimentu. Jugoslávii pak Západ zničil salámovou taktikou rozkrájení na tzv. samostatné státečky. A korunoval to leteckou válkou NATO proti Srbsku a Černé Hoře, což navždy zůstane temnou skvrnou na tváři Západu, a bohužel i pomahačské České republiky. Pokání presidenta Zemana na tomto zločinu nic nemění. Vzpomeňme dále na ty různé Camp Davidy, Rambouilley a Daytony! Navíc Západ zde instaloval islámský stát Bosnu. O Kosovu ani nemluvě.

V Polsku byla odlišná situace. Polsko mělo hluboké rozpory s carským režimem již nejméně od 18. století a kruté porážky polských povstání carismem v 19. století naroubovaly polský mesianismus a vlastenectví vládních složek do antiruské polohy. Vedle toho Poláci vždy měli jako jediný slovanský národ vzájemné svazky s Británií, a zejména s USA, kde funguje mohutná polská lobby s vlivem na Kongres. Nesmíme zapomínat ani na Vatikán a na jediného slovanského papeže Wojtylu - Jana Pavla II. Polský katolicismus na rozdíl od katolicismu jiných slovanských zemí měl za II. světové války pozitivní roli vlasteneckého odporu proti hitlerovskému okupantu. Polské vlastenectví bylo obrovskou vzpruhou v boji proti hitlerismu, což se projevilo na západní i na východní frontě. To pak vše působilo na polskou trvalo krizi od roku 1956, tehdy řešenou návratem Gomulky, a následné krize, vrcholící vznikem Solidarnošci a nástupem Lecha Walesy na presidentskou funkci. Dnes Walesa nesouhlasí s instalací tvrdého kapitalismu v zemi.

Československo bylo po krátké benešovské éře začleněno do východního bloku. Přitom až do roku 1967 se neprojevoval viditelný rozpor s SSSR, který měl u Čechů neustále velkou vážnost a sympatii za osvobození od fašismu. (Někteří mi vytknou slovo fašismus, prý tu nebyl - ale na Slovensku byl fašistický Tisův režim. Okupovaná ČSR nebyla pouze protektorát!). Invaze vojsk Varšavské smlouvy do ČSR roku 1968 vytvořila poprvé v dějinách našeho národu rozkol ve vztahu ke slovanskému národu Ruska včetně tehdejších Ukrajinců a Bělorusů. A za tuto invasi nesl plnou vrcholnou zodpovědnost Brežněv.

L.I. Brežněv - jakkoli se vysvětluje jeho osobnost a obavy před infiltrací Západu, případně vojenskou hrozbou raket Západu - nahrál Západu na smeč jako nikdy žádný slovanský politik před tím. To je historický fakt, který nelze bohužel nijak zpochybnit.

Za první, Brežněv zničil historickou trvalou důvěru všech Čechů a Slováků v Rusko jako osvoboditele. Rozděлил jejich národy na obhájce a odpůrce invase. Zradil Dubčeka i Svobodu, kteří nechtěli žádný kapitalismus, ale socialismus svého typu.

Za druhé, Brežněv nechtěně inicioval rozsáhlou emigraci Čechoslováků na Západ. Jak říkali emigranti, s nimiž jsem se znal, každý Čech nebo Slovák uprchlý na Západ v té době, představoval "chodící reklamu antikomunismu".

Za třetí, Brežněv invasí nahrál NATO a Západu tak, jak by to nedokázal žádný jiný nepřítel SSSR a socialismu.

Je známo, jak západní důstojníci bundeswehru a jejich spojenci se s úsměvy dívali dalekohledy na pohraničí ČSSR a pozorovali přesuny invasních vojsk blízko západní hranice (sdělení sloužících pohraničnicků z té doby). Není divu - Varšavská smlouva si sama zabírala území svého člena invasními jednotkami - Západ nemusil hnout prstem. Naopak - NATO to posloužilo jako pádný argument o "sovětské proradnosti a mocichtivosti". Potom mohly nastat informační orgie zahraničních vysílačů do ČSSR.

Zde vyvstává otázka, kterou položí současní tazatele. V čem se odlišuje tehdejší invase (USA nikdy nepoužily termínu okupace!) SSSR od dnešní situace? Již takto položená otázka svědčí o naprosté neznalosti dějinných reálií u tazatelů.

Invase Varšavské smlouvy - nikoli SSSR samotného! - roku 68 se zásadně lišila od současné situace na východě. Proč?

Protože v socialistickém Československu nikdy neprobíhala žádná genocida. Neexistovala tu žádná fašistická organizace. Neexistovala nostalgie fašismu II. světové války, nebyl tu žádný národní fašistický vůdce, pod jehož vlajkou by byly páhány pogromy a genocidie.

Konečně za čtvrté, od invase roku 68 vedla přímá cesta k instalaci pana Havla a společníků do vedení státu. Invase vyvolala dojem mučednictví pana Havla a dalších vybraných chartistů. Ostatní chartisté tvořili pouze křoví vyvolencům Západu. Charta se stala skvělou propagační ikonou Západu pro budoucí státní převrat nazývaný sametovou revolucí.

Lze zjednodušeně napsat větu "**Od Brežněva k Dubčekovi - Od Dubčeka k Havlovi - od Havla k rozbití ČSFR a ke kapitalismu s nelidskou tváří.**

Proto musel být Dubček z této "politické rovnice" odstraněn. Jen tolik k charakteru let 68 a 89 v historii Československa.

Proti této charakteristice neexistují žádné důkazy k jejímu vyvrácení.

Zničení Jugoslávie nebylo možné provést snadno, jako zničení Československa politikou a diplomacií.

Zde se Západ, - v první řadě Německo - musel angažovat i ilegální vojenskou pomocí, kterou definoval například profesor Doleček (Necenzurované obrazy), prof. Chossudovsky, prof. Noam Chomsky a jiní. Existují zprávy, že například chorvatské organizace, jakož i bosenské, dostávaly přes Maďarsko i jinými cestami vojenskou výstroj a výzbroj z fondu bývalé DDR, Dále existují informace,

že do Bosny byly naveleni bojovníci Usámy bin Ládina. Diplomatická pomoc separatistům v Jugoslávii byla veřejná, jak se strany Německa (Hans Dietrich Gäscher, Klaus Kinkel), tak se strany západních diplomatů a státníků. Rovněž úloha paní Albrightové, Condoleezy Riceové a dalších činitelů při kouskování Jugoslávie je nepominutelná.

Úloha západních státníků v letecké válce NATO pak je dostatečně dokumentována, počínaje presidentem Clintonem a a konče premiérem Blairem. Haagský soud, který nakonec "řešil" tuto tzv. krizi, si vysloužil název "Klokaní soud" ("Cangaroo Court") svým podjatým zaměřením výlučně na Srby, které se dnes ferdyšovsky rozšiřuje i na činovníky kosovských válečníků.

Za tragédii svazové Jugoslávie plně odpovídá proradný Západ od A až do Zet.

Konečně k poslednímu rozeštvání Slovanů se nemohu vyjadřovat, jednak pro cenzuru vyhlášenou pane státním zástupcem, jednak pro neukončený proces této krize.

Pouze vyjadřují přání, aby se Slované konečně sjednotili přes veškeré rozpory minulosti i přítomnosti, a aby si všichni uvědomili, že Západ nikdy nebude příznivcem slovanských národů, a že od něho nelze očekávat ani pomoc ani empatii. Tak tomu v dějinách bylo vždy a tak je tomu i dnes.

AUTOR: Jiří Jaroš Nickelli

ZDROJ: ČNL